

anført i selve loven. Den samme struktur foreslås i ændringerne i elinstallatørloven, hvorved forslaget tillige er et led i harmoniseringen mellem lovene. Endvidere foreslås en bestemmelse om, at Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid kan kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation fortsat er opfyldt. En sådan bestemmelse findes i dag i en bekendtgørelse på elinstallatørområdet i forbindelse med den før nævnte forpligtelse til at indberette ændringer i oplysninger. Bestemmelsen foreslås på elinstallatørområdet flyttet til lovtæksten. På denne baggrund findes det hensigtsmæssigt at foreslå en tilsvarende ændring i nærværende lov. Dette skyldes primært ønsket om parallelitet i reglerne. Her-til kommer, at det vurderes som hensigtsmæssigt, at denne forpligtelse fremgår af loven.

Til nr. 18

Efter den gældende ordlyd af § 24, stk. 3, fastsætter økonomi- og erhvervsministeren gebyrer for deltagelse i de kompetencegivende prøver. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at Sikkerhedsstyrelsens omkostninger ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind. Det er imidlertid ikke i praksis Sikkerhedsstyrelsen, men private uddannelsessekretariater, der forestår prøvernes administration. Bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at den ikke begrænses til at vedrøre Sikkerhedsstyrelsens omkostninger ved administration af prøven.

Til nr. 19

Det foreslås, at manglende efterlevelse af bestemmelsens 1. pkt. om pligt til at anmelde ændringer og give oplysninger, som foreslås i nr. 17, gøres strafbart.

Til § 2

Til nr. 1

Der foreslås en præcisering i § 3, stk. 2, af, hvilke virksomheder, der må udføre visse typer arbejder uden autorisation. Af den gældende bestemmelse fremgår, at personer eller virksomheder, der erhvervs-mæssigt producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringsystemer, maskiner og brugsgenstande, må foretage nærmere afgrænsede arbejder uden autorisation. Hensigten bag bestemmelsen har været, at personer og virksomheder, der professionelt beskæftiger sig med for eksempel eftersyn, justering og reparation af maskiner eller brugsgenstande, skal kunne foretage dette arbejde uden autorisation. Begrundelsen herfor er, at det vurderes, at disse virksomheder er i besiddelse af en sådan sagkundskab, at dette er sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det er imidlertid er-

faringen, at udtrykket »erhvervs-mæssigt« kan misforstås, således at alle andre end private må foretage denne type arbejder. Det foreslås på denne baggrund at præcisere, at der skal være tale om personer eller virksomheder, der som erhverv foretager denne type arbejder. Det er ikke hensigten med forslaget at foretage ændringer i den gældende retstilstand, således som denne var forudsat med den nugældende formulering.

Til nr. 2

I § 3, stk. 6, foreslås en mindre ændring, således at afgrænsningen af, hvilke typer arbejder en producent af fabriksmæssigt fremstillede bygningsdele kan foretage uden autorisation, kan tilpasses den teknologiske udvikling. Af den nugældende bestemmelse fremgår det, at producenten kan forberede den elektriske installation ved at indstøbe rør, dåser og lign. Det foreslås nu at lade afgrænsningen til indstøbning af rør, dåser og lignende udgå. Ved udnyttelsen af bemyndigelsen i § 3, stk. 7, til at fastsætte nærmere regler om, hvilke bygningsdele og installationsdele, der er omfattet af bestemmelsen, er det allerede fastsat i bekendtgørelse nr. 1052 af 8. december 2003 om faste installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande og bygningsdele, at producenten kan udføre den faste installation i præfabrikerede tekniksøjler, badeværelser og køkkener. Det er på den baggrund vurderingen, at den i loven nævnte afgrænsning er unødvendig. Det er ikke med ændringen tilsigtet at ændre radikalt på den nugældende retstilstand, men med forslaget vil de fastsatte regler løbende kunne tilpasses den teknologiske udvikling, hvor bygningsdele i højere og højere grad præfabrikeres, uden at lovens formulering er til hinder herfor.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 4, stk. 3, at en elinstallatørautorisation gives med en gyldighed for 5 år. Autorisationen bortfalder således efter 5 år, og dette betyder i realiteten, at virksomhederne skal søge autorisationen fornyet hvert 5. år.

Det foreslås at ophæve § 4, stk. 3, hvorved en autorisation til både personer og virksomheder vil kunne udstedes tidsubegrænset.

Dette er allerede tilfældet på området for vvs-installatører og kloakmestre, hvor autorisationen således gives på ubestemt tid.

Tidsbegrænsningen på elinstallatørområdet blev indført for at sikre en mulighed for at revurdere virksomhedens opfyldelse af de stillede krav i relation til virksomhedens udvikling, herunder med hensyn til kravet om indførelse af et kvalitetsstyringssystem.